

Grupp 8

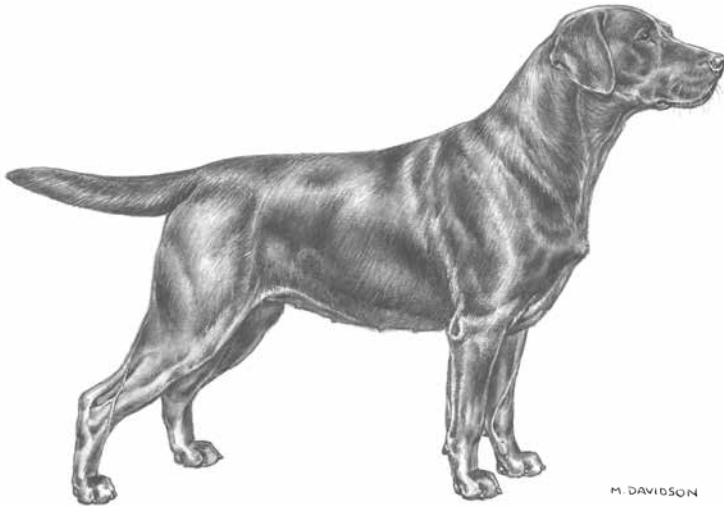
FCI-nummer 122

FCI-standard på engelska publicerad 2011-01-12

FCI-standard fastställd av FCI General Committee 2010-10-13

Översättning fastställd av SKKs arbetsgrupp för standardfrågor 2013-07-02

LABRADOR RETRIEVER

M. DAVIDSON

Nordisk Kennel Union

Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben

Suomen Kennelliitto – Finska kennelklubben

Standard för LABRADOR RETRIEVER

Ursprungsland/ hemland	Storbritannien
Användningsområde	Apporterande fågelhund
FCI-klassifikation	Grupp 8, sektion 1, Med arbetsprov
Bakgrund/ändamål	<p>Den anses vanligen att labrador retriever har sitt ursprung på Newfoundland's kust där fiskare använde en hund av liknande typ för att apportera fisk. Att labrador retriever är en utmärkt vattenhund med vädertålig päls och unik svans, som genom sin form kan liknas vid en utters, betonar dessa ursprungliga drag.</p> <p>Labrador retriever är en jämförelsevis ung ras vars rasklubb bildades 1916, rasklubben för gul labrador bildades 1925. Det var på jaktprov som labrador retriever först gjorde sig bemärkt. Rasen hade introducerats i Storbritannien under slutet av 1800-talet av överste Peter Hawker och earlen of Malmesbury. En hund som hette Malmesbury Tramp beskrevs av hertiginnan Howe som en ursprungskälla till den moderna labradoren.</p>
Helhetsintryck	Labrador retriever är en starkt byggd, kompakt och mycket rörlig (vilket utesluter övervikt eller överdriven massa) hund med bred skalle, bred och djup bröstorg och brett och starkt ländparti och bakställ.
Uppförande/karaktär	Till temperamentet är rasen intelligent och följsam med en stark vilja att vara till lags. Den är godmodig, entusiastisk och vänlig, utan spår av aggressivitet eller blyghet. Labrador retriever är en anpassningsbar och tillgiven följeslagare. Den är mycket rörlig, har utmärkt luktsinne, är en god apportör med passion för vatten.
Huvud	Huvudet skall vara välmejslat utan köttiga kinder.
Skallparti	
Skalle	Skallen skall vara bred.
Stop	Stopet skall vara markerat.
Ansikte	
Nostryffel	Nostryffeln skall vara bred med väl utvecklade näsborrar.
Nosparti	Nospartiet skall vara kraftfullt, aldrig snipigt.

Käkar/tänder	Käkarna skall vara medellånga och starka med starka tänder och perfekt, regelbundet och komplett saxbett.
Ögon	Ögonen skall vara medelstora och bruna eller hasselnötsbruna. Uttrycket skall vara intelligent och vänligt.
Öron	Öronen skall vara ansatta tämligen långt bak på skallen och bäras hängande tätt intill kinderna. De får inte vara stora och tunga.
Hals	Halsen skall vara torr, stark, kraftig och väl ansatt i skulderpartiet.
Kropp	
Överlinje	Rygglinjen skall vara plan.
Ländparti	Ländpartiet skall vara brett, kort och kraftigt.
Bröstkorg	Bröstkorgen skall ha god bredd och gott djup, med väl välvda, tunnformade revben – denna effekt får inte skapas genom övervikt.
Svans	Svansen är ett kännetecken för rasen. Den skall vara mycket tjock vid ansättningen och smalna gradvis mot spetsen. Svansen skall vara medellång, utan fana men vara täckt runt om med kort, tjock, tät päls vilket ger svansen ett rundat utseende, s.k. uttersvans. Svansen får bäras glatt men aldrig ringlad över ryggen.
Extremiteter	
Framställ	
Skulderblad	Skulderbladen skall vara långa och sluttande.
Underarm	Frambenen skall ha god benstomme och vara raka från armbågarna till tassarna såväl från sidan som framifrån sett.
Framtassar	Framtassarna skall vara runda och kompakta med väl välvda tår och välutvecklade trampdynor.
Bakställ	
Helhet	Bakstället skall vara välutvecklat, korset får inte slutta mot svansen.
Knäled	Knälederna skall vara välvinklade.
Has/hasled	Hasorna skall vara lågt ansatta. Kohasighet är absolut inte önskvärt.
Baktassar	Baktassarna skall vara runda och kompakta med väl välvda tår och välutvecklade trampdynor.
Rörelser	Rörelserna skall vara fria och tillräckligt marktäckande. De skall vara regelbundna och parallella fram och bak.

Päls

Pälsstruktur

Pälsen är ett speciellt särdrag för rasen. Den skall vara kort och tät utan vågor eller fransar och kännas jämförelsevis hård vid beröring samt ha vattenavvisande underull.

Färg

Enfärgat svart, gul eller leverbrun. Gult får variera från ljus gräddfärgat till rävrött. En liten vit fläck på bringan är tillåtet.

Storlek/vikt

Mankhöjd

Hanhund: idealmankhöjd 56 - 57 cm
Tik: idealmankhöjd 54 - 56 cm

Fel

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete.

Diskvalificerande fel

- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter skall diskvalificeras.

Nota bene

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

Testiklar

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Svenska Kennelklubben är hundägarnas riksorganisation och företräder alla hundar och hundägare i Sverige. Med våra 300 000 medlemmar är vi en av landets största intresseorganisationer. Vi sprider information, utbildar och väcker debatt – och visar på den stora glädjen och nyttan med hund!

**SVENSKA
KENNELKLUBBEN**
HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION

POSTADRESS | 163 85 Spånga
BESÖKSADRESS | Rinkebysvängen 70
TELEFON | 08-795 33 44
E-POST | agstandard@skk.se

www.skk.se